

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Na Dunaji, 26. junija.

Z. Vlada Taaffe-ova se nahaja zopet jedenkrat na razpotju in se pripravlja za pomemben korak. Bolehujč že od nekdanj za pomanjkanjem principov in sestavljeno iz raznih, naravnost nasprotnih si elementov, je to ministerstvo prebilo že toliko kriz, da bi bilo preoptimistično sojeno, ako bi rekel, da se bo na jesen odločila njega usoda. Tako daleč še nismo in tudi še dolgo ne bomo. Vrzi mačka kakor hočeš, vedno ti pade na noge. Tako tudi Taaffe. Jeden poraz več ali manj — kaj za to, sosebno kadar gre samo za načela.

Na jesen misli vlada storiti za rešitev češkega vprašanja važen korak. Da ustreže ustanovitvi sodišča v Trutnovu tirjajočim in z opozicijo grozečim Nemcem-levičarjem in da omogoči pravosodnemu ministru grofu Schönbornu nadaljnje bivanje v vladi, namerava grof Taaffe premeniti zakon o ustanovitvi sodišč.

Sedaj je treba, da izreče prizadeti deželni zbor svoje mnenje o ustanovitvi novega sodišča, po tej zakonski noveli pa bi imela vlada pravico ustanovljati taka sodišča administrativnim putem, ako bi ne izrekel dotični deželni zbor svojega mnenja.

Važnost tega zakona je jasna in nedvoumna. Dal bi vladi moč, kakeršne doslej nima in izdatno omejil pravice deželnih zborov. Glavni pomen tega zakona pa tiči v tem, da bi mogla vlada s tem orožjem zoper voljo deželnega zbora češkega in zoper voljo naroda češkega izvršiti po punkcijah določeno razdelitev sodnih okrajev na Češkem. To je tudi pravi namen cele vladne akcije, namen, kateri nihče ne taji.

Zašel bi predaleč, ako bi skušal razložiti ves pomen tega zakona za naše politično življenje, saj je dovolj ako rečem, da bi ž njim mogli levičarji od grofa Taaffe izsiliti izvršitev punkcij. Da pride ta zakon na jesen pred državni zbor, to je gotovo, saj je že oficijozni „Fremdenblatt“ naznanil še nekaj več, in to mi je dalo povod, da sem poizvedoval za mnenje poslancev raznih strank, zlasti ker se vsestransko priznava, da je ta stvar eminentne načelne važnosti, katera bi mogla celo premeniti vso parlamentarno konstelacijo.

Imenovani list je priobčil v sobotni svoji številki nastopni entrefilet: „Heute (v petek) Mittags fand unter dem Vorsitze des Ministerpräsidenten Grafen Taaffe ein Ministerrath statt. Dem Vernehmen nach wurde in demselben über den Text der Gesetzesnovelle verhandelt, welche die fernere Mitwirkung der Landtage bei der Organisation von Gerichten regeln soll. Daraus darf mit Recht geschlossen werden, dass Graf Taaffe die Ansicht sämtlicher Parteiführer bereits eingeholt hat, also auch jene des Grafen Hohenwart.“

Oficijozni listi pišejo navadno jako previdno in vedo dobro, kaj in koliko hočejo povedati oziroma zamolčati. Iz citirane enunciacije vladnega lista dalo bi sa posneti, da si je vlada za to najnovejšo svojo akcijo že zagotovila sodelovanje to je pomoč voditeljev levičarjev, Poljakov in konservativcev. V koliko je to resnično, ni moči povedati, pač pa se v poslanskih krogih vse vprek sodi, da vlada za svojo novelo — naj so voditelji obljubili kar koli — še nima zagotovljene parlamentarne večine.

Sedaj, ko zborujejo razni permanentni odseki državnega zbora, je tu zbranih več poslancev raznih strank in tako ni težavno, izvedeti njihovo mnenje o tem vprašanju. Da podprem gorenjo svojo trditev gledé večine za to novelo, naj pojasnim stališča, na katera so se v tem vprašanju postavili poslanci važnih strank.

Mladočehi in Staročehi so v tem vprašanju popolnoma složni in jedini ne samo v tem, da odklanjajo novelo kot nevarno celokupnosti kraljevine Češke, ampak tudi v tem, da bi zamogla dobiti zakonsko moč le ako jo vzprejme državni zbor z dvetretjinsko večino, ker se s to novelo premeni ustava. Ker so Čehi v opoziciji, ni njihovo mnenje mero-dajno.

Poljski poslanci ne verujejo, da bi bil njih načelnik Jaworski kaj obljubil, izvzemši morda to, da spravi stvar pred klub. Navzlic velikemu uplivu, kateri ima na klub, vendar ne more o tako principijelno važnih rečeh samostalno postopati. Ako je torej kaj obljubil, storil je to „pro

persona“, ne pa za klub. Poljski poslanci nikakor niso naklonjeni vladni nameri, ne toliko zaradi Čehov, nego ker kot avtonomisti, delujoči na razširjanje deželnozborskih pravic, ne morejo in ne marajo privoliti v njih omejitve. Vrh tega se boje, da bi se moglo to nevarno orožje svoj čas porabiti tudi v Gališki in zato je še dvomljivo, da bi jih grof Taaffe mogel pridobiti za svoj namen, sosebno ker se je tudi javno mnenje v Gališki odločno izreklo zoper omejitve v govoru stoječe pravice dež. zborov.

Druga velika stranka, katera pride v poštev, so nemški levičarji. Da so oni za vladno predlogo uneti in da se bodo z vsemi svojimi silami in z vsem svojim uplivom zanjo potegovali, to je samo naravno. Kakor levičarji, tako bodo postopali tudi nemški nacionalci in člani Coroninijevega kluba.

Odločilnega pomena za vladno, strogo centralistično in narodnim manjšinam v nekaterih deželah prenevarno namero bo stališče Hohenwartovega kluba. Kakor znano, sedé v tem klubu tri frakcije: češki veleposestniki, nemški konservativci in večina slovenskih in hrvatskih poslancev. Češki veleposestniki so si l. 1891. pri svojem ustupu v ta klub izgovorili pravico, da o vseh čeških zadevah odločajo sami in ne klubova večina. To stališče zavzemajo nemški konservativci in slovenski in hrvatski poslanci tudi sedaj, to je, oni priznavajo, da gre za češko stvar, dasi ne tajé nje splošnega principijelnega pomena za vse dežele in dasi zmatrajo, da bi po tem zakonu postal državni zbor nekaj višji tribunal nad deželnimi zbori. Nemški konservativci priznavajo tudi, da bi se s tem zakonom ustvaril zlasti za Gališko, Gorenje Avstrijsko in Solnograško opasen prejudic in bi bili jako zadovoljni, ako bi se vladna namera izjalovila. —

Slovenski in hrvatski poslanci postavili so se v tej stvari na stališče, katero je primerno njihovi dosedanjí politiki. Oni zmatrajo češke veleposestnike za faktor, kateremu pristojna po storjenem dogovoru odločitev v tem vprašanju in bodo najbrž glasovali tako, kakor

LISTEK.

Mesec dnij po nemških zemljah.

Spomini s pota. Piše J.

I.

Monakovo.

(Dalje.)

Maogo se je že o tem pisalo, kaj je prav za prav uzrok dobroti monakovekega piva, a stvar še danes ni rešena. To je istina: Naroči si najboljšega ječmena, najboljšega hmelja in najboljšega kuharja iz Monakovega v Ljubljano, tukaj ti ne bode skuhal one kapljice, kakor doma. Zato se ne smemo čuditi, da nekateri trdijo, Monakovo ima svojega „pivnega bacila“, ki provzroči svetovno slavo bavarskega soka. Ko smo sedeli pri kupi pristne te kapljice, smo vnovič obžalovali, da nimamo našega zdravnika s seboj in to iz dveh uzrokov: Privoščili bi mu bili iz srca nekaj vrčev, poleg tega bi ga pa bili seznanili z bacili bolj poštene sorte, kakor so bili oni, s katerimi se je navadno pečal v domovini.

Gotovo ustrežem čitatelju, če mu podam pr statističnih črtic o množini piva, ki ga skuhajo leto

in dan v bavarski stolici. Mesto ima 38 pivarn in te skuhajo približno 201 milijon in 500 tisoč litrov piva na leto! Ko bi napolnili to pijačo v navadne vrče ter jih postavili jednega poleg drugega, segala bi vrsta nad 21.000 kilometrov daleč. Če bi hoteli vodoshrambo Ljubljanskega vodovoda pod Rožnikom napolniti z navedeno množino, bi se to lahko zgodilo skorej 70krat! In ker potrebuje parni stroj v Klečah približno 20 ur, da napolni vodoshrambo, morala bi sesaljka delati nepretrgano 58 dnij in nočij, da bi spravila to ogromno tekočino v reservoir

Maogo piva prodaja mesto v bližnje in tuje kraje, a glavno množino popijejo Monakovčani doma. Na jedno glavo pride približno 500 litrov vsako leto; če pa uvažujemo, da ga otroci, ženske in bolniki le malo porabijo, potem si lahko mislimo, kolik penzum pride vsak dan na prave pive!

Ni mi treba zagotavljati, da se je naša trojica v najboljši volji ločila od znamenitega kraja in da smo nesli najmilejše spomine s seboj, ko smo zapuščali dvorno pivarno. V greh bi si bili šteli, ko bi bili končali večer s kakim prozajničnim činom in zato nas je peljala pot v jedno izmed prvih raz-

veselišč velikega mesta, v Kissov kolosej, kjer se producirajo razni „umetniki“ v petji, na vrvi, v mimiki in raznovrstnem zviranju. Omenjeni lokal se vrlo malo razločuje od sorodnih velikomestnih zavodov, a doživeli smo v njem prezanimiv spomin na domovino. Nastopile so namreč štiri pristne Norvežanke in pele razne pesmi svojega naroda — kar začno znano melodijo znane slovenske pesmice züm, züm, züm In tedaj se je nam omilila duša, duh je poletel nehote za nekaj trenutkov v daljno rodno zemljo — a le za nekaj hipov, kajti nasprotna reakcija je naglo uničila vso iluzijo. Ona pesmica, ki je nam tolikrat ljubko božala uho, je torej tuja rastlina, presajena iz severa v južne kraje, ne da bi pri nas znali za tla, na katerih je vzrasla; najbrže so pozabili, nam to povedati!

Züm, züm, züm smo peli še potihoma, ko smo pozno v noč korakali po že precej zapuščenih ulicah v naš hôtél, da nam počijeta truplo in duša od obilnih utisov minolega dne.

Drugo jutro smo posvetili obisku raznih božjih hramov, katerih ima Monakovo izdatno število. Najlepša cerkev je pač stolna ali metropolitanska cerkev naše Preljube Gospe, tudi Gospojna cerkev imeno-

svojo eksistenco, človek, za katerega so pred leti prosili pohlevni Slovenci, da mu je vlada zopet podelila službo, odvzeto mu brzojavnim potem vsled tega, ker je pri javni seji založil klofuto slovenskemu delavcu trpinu. Iz hvaležnosti za to slovensko preprostost ukazal je baje kmalu potem slovensko zastavo v blato vreči in ravna z delavci kakor nekdani nemški valpeti s slovenskimi tlačani. Delavcu priložiti kako gorko, to je pri njem kaj navadnega. Tako stoje sedaj stvari. Kaj in kako ukrene čitalniški odbor, ne vemo, uadejati se je vender, da skliče vsaj shod, na katerem bi se čulo mnenje članov o tej aféri, o kateri vemo, da mnogi ne sodijo tako milo, kakor morebiti slavni odbor. Čas je, da se vender že stopi na prste ošabnemu tujcu, ki ga naj vender visoka vlada prestavi kam mej nemške brate, da ga ne bodo ti „prokleti“ Slovenci tako zbadali v oči, on in vlada naj bodeta prepričana, da si ga gotovo več ne bomo prosili nazaj, naj le gre tje, kjer je „des Deutschen Vaterland“, jokali ne bomo za njim.

Domače stvari.

— (Kakó se obrekujejo slovenski duhovniki?) „Slovenca“ hudo bolf, da je „Obzor“ ožigosal kot poskus germanizacije znano postopanje Kranjskega kaplana g. Birka pri poroki nekega tamošnjega meščana. Ker se pa z „Obzorom“ ne upa polemizovati, zato očita nam, da po slovanskih listih obrekujejo slovensko duhovščino. Temu duhovilemu sumničenju nasproti konstatujemo mi iz „Poslanega“ g. Birka v sinočnem „Slovencu“, da smo pisali o stvari le čisto resnico in da ne moremo za to, ako so potem drugi listi s pravim imenom krstili otroka. Naj nam blagovoli pojasniti „Slovenec“, kaj je to, nego germanizacija, ako se v cerkvi slovenskemu ženinu na slovensko vprašanje ne dovoljuje slovensk odgovor? Gospod Birk izgovarja se na ritual, ki baje neizprosno zahteva besedo „ja“. Nam se ta izgovor vidi hudo jalov, kajti drugi duhovniki menda tudi poznajo ritual in vender so že na stotine slovenskih parov poročili na slovensko besedo „da“. Dà, celo g. Birk sam se je še majnika meseca zadovoljil z odgovorom „Hočem“ pri slovenskem paru. Ali je mari od tistega časa izšel nov ritual? Ako ni, bilo je torej postopanje g. Birka neslana politična demonstracija na svetem mestu, ako se je pa izdal v zadnjih tednih nov ritual, prepovedujoč slovensko besedo pri cerkvenih poroki, torej nam bo pač še dovoljeno, da označimo tako novotarijo kot znak najhujše nenaklonjenosti slovenskemu jeziku in v obeh slučajih se moramo mi brezpogojno pridružiti besedam prizadetega slovenskega ženina: Škandal in sramota! — Gospod Birk in njegovi inspiratorji naj se torej, kadar se jih bo zopet polotilo veselje, stopiti v javnost, spominjajo prislovice, da ne kaže na sonce hoditi tistemu, ki ima maslo na glavi.

— (Politično pobalinstvo.) Pred par dnevi prigodil se je v Ljubljani slučaj, kakeršni se pač dogajajo povsod, kjer je nakopičeno več vročerkve mladine. Par dijakov se je vedlo v nočnem času nekoliko glasno na ulici, redar jih je vsled tega pokaral, beseda je dala besedo in bilo je naposled tudi nekoliko prepira, a hulega nič. Policija je dijake, ker se je dognalo, da niso nič posebnega zakrivil, izpustila, šolska oblast pa jih je primerno kaznovala, kakor je to bila njena dolžnost. Človek bi mislil, da je s tem cela stvar pri kraju — pa mirna Bosna. — A našla se je podla duša, kateri ni bilo prav, da dotični slovenski dijaki niso bili kratko in malo izključeni ter da se jim ni uničila prihodnost, in našel se je tudi umazan list, ki je dovolil prostora tistemu brezimnemu nemškemu „nadererju“ ter vzprejel poročilo, v katerem ta rokovnjač kar v jedni sapi deuuncira „navzgor“ slovenske dijake Ljubljanske kot zagrizene germanofobe, slovenske profesorje kot pokrovitelje političnih (!) izgedov dijaških mestni magistrat pa, da zanemarija svojo policijsko oblast. Ob sebi umevno je skoro, da se imenuje „Grazer Tagespost“ umazani list, ki je v svoji 172. št. z dne 24. junija priobčil to plemenito denunciacijo, ki je pa potem prešla tudi v Dunajske liste, tako, da je skoro ne morejo zgrešiti tam, kamor je bila namenjena. — V Ljubljanskim krogih zavlada je vsled tega lopovskega čina skrajna ogorčenost in pošteti Ljubljanski Nemci bi prav storili, ako bi odločno in javno odklonili vsako identifikacijo s početjem, ki se mora

gabit vsakemu poštemu človeku. Zlasti pa bi nam bilo v zadoščenje, ako bi to isto storili vsaj nemški c. kr. gimnazijski profesorji Ljubljanski

— (30.000 gld.!) V Milanu izhajajoči list „Osservatore Cattolico“ prinaša iz Gorice dopis, ki, govoreč o Tržaških volitvah, razkriva jako značilno podrobnost. Dopisnik namreč trdi, da je znana finančna kapaciteta Tržaška baron R. poklonil konservativni stranki 30.000 gld. za volilno agitacijo, to pa v znak svoje hvaležnosti za veliko netaktnost, katero je njemu v prilog pregrešil sam gospod baron Rinaldini. Prilikom krsta najnovejše avstrijske vojne oklopnice izposloval je bil namreč g. namestnik, da je nek visok, jako visok gost stanoval pri milijonarju R-u. To pa se je namestniku zopet na jako visokem mestu hudo v zlo štelo, ker je vedoma zamolčal, da ima gospa baronica R. preteklost, katera jej neizprosno zabranjuje pristop do izvestnih visokih in najvišjih krogov. Dobro poučenim krogom se bajé zdi prav verjetna taka netaktna špekulacija od strani gospoda barona Rinaldinija.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Urelništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V Novem Mestu nabralo se je 109 kron mej tamošnjimi rodoljubkinjami in rodoljubi, (katero svoto je poslal g. Otmar Skale.) Darovali so naslednje dame in gospodje: Neimenovani 20 kron; po 3 krone: dr. Albin Poznik in dr. Jakob Schegula; po 2 kroni: pl. Antoinetta Fichtenau, Josipina Perko, Vekoslava Pintar, Avgust Belé, Henrik Frankovič, Valentin Oblak, Fran Perko, Václav Tuček, Janez Mechora, Martin Mohar, Karol Rozman in dr. Karol Slane; po 1 krono: Antonija Pajnič, Marija Jagodič, Zofija Kastelic, Leopoldina Kovačič, Jela Logar, Ana Mayr, Matilda Mechora, Marija Mohar, Matilda Ogoreutz, Ema Pauser, Ana Peter, Iva Poljanec, Hedviga Rosina, Marija Seidl, Lojzika Skale, Zofija Skedl, Kristina Šafar, Ana Šešek, Mimka Šuklje, Hedviga Šule, Karolina Umek, Romana Vašič, Marija Verbič, Ida Vidic, Milka Virant in Katarina Zorko; dalje gg. Ivan Belé, Ignacij Fajdiga, Krešimir Fibič, Karol Grossmann, dr. Julij Gustin, Ignacij Hladnik, Anton Hočevár, Anton Kastelic, Anton Klein, dr. Josip Kolšek, Jože Košiček, Fran Kovač, Janez Krajec, dr. Štefan Kraut, Franjo Majzel, Emanuel Mechora, dr. Oton Papež, Franjo Pauček, Juro Pfeifer, Fran Pintar, Ivan Pintar, dr. Fran Podobnik, Rajko Pollack, Anton Rogina, Lavoslav Ropas, Otmar Skale, pl. Simon Sladovič, Dém. Stefanovič, Ludovik Strgar, Anton Virant, Mijo Vrstovšek, Jožef Windischer in Florijan Zorko. — Dalje so darovali: Prva Ljubljanska podružnica kot dodatek k že izkazani vsoti (101 k.) še 10 kron, katere je podaril gosp. dr. Mihael Truden, odvetn. kand. v Trstu. — V Ljubljani daroval je g. G. Keržič c. kr. okrajni sodnik v pokoji 2 k. Skupaj 121 kron, ali vštévši dozdej izkazane vsega vkup 2101 krono 60 vin., katere smo vzprejeli od dne 17. maja do današnjega dne in izročili vodstvu. Slava rodoljubnim darovalkam in darovalcem in njih naslednikom!

— (Društvo tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev na Kranjskem) priredi sijajno ustanovno slavnost dne 2. julija povodom petindvajsetletnega društvenega obstoja. Ob 11. uri: Slavnostno zborovanje v društvenem prostoru (knežji dvorec, prvo nadstropje). Ob 1. uri: Slavnostni banket na gostilniškem vrtu pri „Zvezdi“. Godbo pri gostiji in vrtni koncert zvečer priredi c. in kr. vojaška godba.

— (Škrlatica v Ljubljani.) Zadnji čas pojavlja se mej otroci po našem mestu škrlatica. Četudi so do zdaj le posamezni slučajji bili naznačeni, storilo in ukrenilo se je od merodajne strani vse potrebno, da se ta nadležna epidemična bolezen še v kali zatré. Stariši naj pa pri obolenju svojih otrok takoj obvestijo zdravnika, da dojde pomoč še o pravem času!

— (Letošnje jesenske vaje) deželnih brambovcev kranjskih bodo se vršile — kakor čujemo — na Notranjskem, t. j. krog Postojne. — Danes odšli so vsled končanih vaj na svoj dom letošnji rezervisti, kar jih obsegata Ljubljanski in Novomeški batalijon (24. in 25.).

— (Ažijo pri carinskih plačilih) določil se je za mesec julij z 23 %. To velja za vsa plačila carin in družih pristojbin, ki se odštejejo v srebru namesto v zlatu.

— (V velikem zverinjaku) g. Kludskega v Latermanovem drevoredu bode jutri zvečer ob 6. uri posebno zanimiva predstava, pri kateri se bode prvič zopet krmila velikanska kača (boa constrictor). Izžrebala se bode tudi krasna živa papiga, ne da bi se ustopnina zvišala. Natančneje podrobnosti pove današnji inserat. Zverinjak ostane samo še do nedelje v Ljubljani.

— (Zdravstveno stanje.) Za škrlatico zbolelo je v Litijem okraji od početka epidemije 67 otrok, izmed katerih jih je umrlo 21. — Za ošpicami zbolelo je v Kočevji skupaj 42 otrok, bolezen pa je večinoma trajala le po 8 dni in je večina otrok že ozdravela. Ljudska šola pa se je morala zapreti zaradi te bolezni. Umrlo je 20letno dekle za osepnicami, poslednjih 14 dni pa ni bilo nobenega novega slučaja. — V Idriji ponehuje hripa prav izdatno in se je nadejati, da kmalu popolnoma poneha.

— (Iz Celja) se nam poroča: Volitev novega župana na mesto umrlega dra. Neckermanna je določena na dan 4. julija. Ker je bil pokojni župan tudi deželni poslanec, izpraznjeno je tudi to mesto. Kakor se čuje, misli za ta mandat kandidirati Graški odvetnik in bivši nemško-nacionalni poslanec dr. Derschatta, osnovelec „Südmarke“.

— (Železniška nesreča v Mariboru.) V nedeljo zvečer ob 6. uri peljala se je novopopravljena lokomotiva s koroškega kolodvora v Mariboru na južni kolodvor. Ker ni bilo moči premakniti regulatorja, zadela je ta lokomotiva s toliko silo ob neko drugo, da jo je prevrnila. Prevrnena lokomotiva padla je z vso močjo na vagona v tem hipu po drugem tiru vozečega tovrnega vlaka ter jih je nekoliko zdrobila, nekoliko pa poškodovala. Jeden železniški sluga — Alojzij Živko — je bil ubit, dva pa ranjena. Vsled te nesreče so bili železniški tiri tako poškodovani, da so imeli vsi vlaki daljšo zamudo.

— (Nesreča.) Kakor se nam piše obširno iz Nazarja v Savinjski dolini, pripetila se je tam v nedeljo popoldne velika nesreča. Utonila sta v Savinji dvajsetletno dekle in 25letni možak, oba z Vranskega, ko sta se vračala domu od sv. Križa z božje poti. Utonila se je naslanjalo pri itak slabi brvi „pri Ribiču“ in padla sta v deročo vodo, ki ju je mahoma odnesla. Omenjena brv je že pri navadnem stanju vode jako nevarna in bi bilo bolje, da se popolnoma odpravi, ako se je neče popraviti tako, da ne bode v vedni smrtni nevarnosti, kdor hodi čez ujo.

— (Goriške novice.) Nadvojvodinja cesaričinja vdova Štefanija namerava kupiti blizu Goriškega kolodvora vilo, v kateri bi vsako zimo stanovala nekoliko mesecev. — Tamburaški zbor „Goriškega Sokola“ pod vodstvom g. M. Koršiča prav lepo napreduje in bode tekom tega poletja že nastopil javno. Zbor šteje 14 članov in bode brez dvoma mnogo pripomogel, da postane društveno življenje živahnejše. — Na Goriškem kolodvoru bode se zgradilo novo poslopje za poštni urad, za katero je erar dovolil 10.000 gld. — Načrte za novo Vipavsko železnico iz Gorice do Ajdovščine bode ta teden preiskovala komisija izvedencev. Občine in posamezniki, ki imajo kaj ugovarjati, naj se oglašé pravočasno pri dež. odboru. — Furlanska železnica od Tržiča (ali Ronk) do Červinjava se menda ne bode zvezala z italijanskimi železnicami in ostane le krajevna železnica. — V Sežani in v Tolminu sta izpraznjeni notarski mesti in bi bilo želeti, da se v obeh krajih nastanita kot notarja zavedna Slovenca, kar bi bilo jako koristno za omenjena kraja. — Na Nabrežini dobé lekarno, ki je tudi res potrebna. Dež. zdravstveni svet je sklenil v svoji poslednji seji, naj se ustreže prošnji županstva Nabrežinskega, ker na Nabrežini živi mnogo delavcev in ni nobene lekarne do Sežane.

— (Novo poslopje za „Glasbeni zavod“ v Zagrebu) se bode pričelo graditi še letos. Deželna vlada da v to svrhu 30.000 gld. vrhu tega pa še drugih 30.000 gld. kot posojilo, ki se obrestuje po 5% in se amortizuje v 30 letih. Novo poslopje bode stalo poleg nove gimnazije. Stavbišče prepustila je vlada brezplačno.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

bodo nasvetovali češki veleposestniški poslanci, da si bo mogla vlada tudi nam precej škode napraviti, ako obvelja njena predloga.

Tako je torej stališče posamičnih strank napram vladni nameri glede omejitve upliva dež. zborov na ustanovljenje novih sodišč. Odločitev je v rokah čeških veleposestnikov. Poljski in Hohenwartov klub bodeta glasovala po volji veleposestniških poslancev in od teh je odvisno, da li ostanejo levičarji še nadalje vladna stranka ali pa prestopijo v opozicijo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. junija.

Češki vthar.

V nedeljo vršil se je v Ričanu ljudski shod. Odločni mladočeški občinski svetnik dr. Czernahorsky kritikoval je ostro sedanji sistem, tako da je vladni zastopnik hotel razpustiti shod. Prof. Baubez, kateri je bil pri slavnosti gimnazistov v Tuluzi, sporočil je zborovalcem pozdrav francoskega naroda, povdarjajoč, da smejo Čehi v vsakem slučaju računati na simpatije naroda francoskega. Urednik Sokol je nasvetoval resolucijo, s katero se zahteva, naj Mladočehi tudi v državnem zboru postopajo tako, kakor v deželnem zboru in naj se pošlje k cesarju posebna deputacija prosit ga, da ugodi željam naroda češkega. Predno je bilo moči glasovati o tej resoluciji, razpustil je vladni komisar shod. Zborovalci so vzlic temu z navdušenjem vzprejeli resolucijo.

Pomembna govorica.

Dunajski „Vaterland“ zabeležil je te dni govorico, da odstopi minister Zaleski in da stopi na njegovo mesto načelnik poljskega kluba Jaworski. Oficijozni in sosebno levičarski listi so to govorico takoj dementirali in je bila njihova naglost povsem naravna. Zaleski je bolj prijatelj levičarjem nego Slovanom, Jaworski pa narobe, torej bi se razmerje sil v ministerstvu po tej premembi izdatno zasukalo. Brez podloge pa „Vaterlandova“ beležka le ni bila. Sedaj naznanjajo celo levičarski listi, da se je pred kratkim mudil na Dunaji gališki namestnik grof Badeni, in sicer radi svojega vstopa v ministerstvo na mesto Zaleskega. Glavna ovira, da še ni imenovan ministrom, je baje ta, da ni moči dobiti primerne moža, kateri bi postal njegov naslednik. Imenujeta se zlasti dva moža, namreč sedanji poslanik v Bukureštu grof Goluchowski in moravski namestnik vitez Löbl. Oba poznata gališke razmere, sta priljubljena pri odločilnih krogih in sposobna za težavno mesto vladnega zastopnika v Gališki. Dunajski listi, naznanjajoči to premembo, pravijo, da še ni gotovo, ali se umakne Zaleski grofu Badeniju še pred sestavkom državnega zbora, sodijo pa, da je ta prememba le še vprašanje časa. Ako stopi Badeni na mesto Zaleskega, se razmerje strank v ministerstvu ne spremeni nič.

Nemško-nacionalen glas.

Vodja nemških nacionalcev, poslanec dr. Steinwender govoril je te dni na nekem shodu v Brnu. Razpravljal je o raznih vprašanjih, zbadal nemško levico in žide, a nas zanima samo to, kar je rekel glede eventualnega prestopa nemške levice v opozicijo in glede splošne volilne pravice. Steinwender je izjavil, da bi tudi njegova stranka pridružila se opoziciji, ako bi jo začela levica, a pristavil je, da njegovi somišljeniki ne bodo samo tako dolgo vztrajali v opoziciji, da se ustanovi okrožno sodišče v Trutnovu, ampak vztrajali v svojem nasprotstvu, dokler se ne razveljavijo jezikovne naredbe in dokler se popolnoma ne opusti administrativna

praksa v narodnih vprašanjih. — O splošni volilni pravici rekel je dr. Steinwender, da je sedanji volilni sistem zastarel in da ga je nadomestiti s splošno volilno pravico. Delavci bi potem politične enakopravnosti prišli v drug tir. Ugovor, da je splošna volilna pravica rodila na Nemškem slab sad, je ničev. Kdo vé, kaj in kako bi bilo na Nemškem, da ni splošne volilne pravice. Pri nas v Avstriji se je socializem dosti ostreje razvil, kakor na Nemškem. Največja nevarnost leži v tem, da razpade prebivalstvo v dva nasprotujoča si tabora. Zato je potrebno, da tisti, ki imajo politične pravice, je dobrovoljno podeli tudi tistim, ki jih še nimajo, zlasti pa sedaj, dokler imajo moč, jim te pravice še odreči.

Vnanje države.

Srbske novice.

Skupščina je odobrila predlog, naj se podaljša do konca leta državni proračun iz l. 1892. z motivacijo, da ni bilo mogoče, izdelati točen državni proračun. — Na predlog ministerskega predsednika Dokića je kralj izdal amnestijo za vse od metropolitanskega konzistorija kaznovane duhovnike in jim dovolil, da smejo zopet prositi za službe. S to amnestijo se je odpravila velika krivica, ker je metropolit Mihajl odstavil mnogo duhovnikov radi njih političnega delovanja. — Skupščina je poslala v Dubrovnik poseben telegram k Gunduličevi slavnosti.

Bolgarska in nje soseda.

Bolgarski mogotci so silno razdraženi, ker je turška vlada prepovedala v Carigradu bivačemu bolgarskemu eksarhu nameravano potovanje v Sofijo. Bolgarska vlada sklepa iz tega, da jej sultan kot suverena ni več tako naklonjen, kakor je bil nekdanj ter dolgi ruskega poslanika, da je uplival v tem zmislu na sultana. — Tudi razmerje mej Bolgarsko in Srbijo ni posebno dobro. Bolgarska vlada je razdražena, ker se srbski diplomatični zastopnik v Sofiji pri slovesnem prihodu Koburžana in žene njegove ni udeležil vzprejema in ni svoje hiše okrasil, kakor tega nista storila nemški in francoski zastopnik. Bolgarski listi napadajo Srbijo brezobzirno.

Nemške volitve.

Ker še ni znan izid vseh ožjih volitev, ker se bodo ponekod šele danes vršile, ni moči nič gotovega povedati glede razmerja strank v bodočem državnem zboru. Skoro splošno se sodi, da ne pride do pričakovane konflikta mej parlamentom in vlado, ker se bo — ako bo vlada količkaj odnehala — lahko dobila večina za vojaško predlogo. Vzlic temu je jako dvomljivo, da bo grof Caprivi mogel z novim drž. zborom izhajati, kajti ekstremne stranke so sedaj bolj zastopane nego kdaj poprej. Zmaga socialistov in poraz lažliberalcev je najvažnejši pojav teh volitev. Bodi usoda vojaške predloge kakršna koli, toliko je gotovo, da se je na sprotstvo strank poostriilo in da sili vse na pojasnenje razmer. Na jedri strani stojé konservativni elementi, na drugi socialisti — kar je vmes, že nima ni pomena ni veljave. Razmere na Nemškem so zrele za odločilni boj.

Dopisi.

Iz Idrije, 24. junija. [Izv. dop.] (Razne novice.) Dasi niso zdravstvene razmere letos pri nas nič kaj ugodne, vendar je gibanje v naših družtvih še dosti živahno. Gasilno društvo se pripravlja za slavnostno blagoslovljenje nove društvene zastave, a oživelo je celo naše dramatično društvo ter priredilo na predvečer sv. Abacije, rudniškega praznika, dramatično predstavo, s katero je bilo občinstvo jako zadovoljno.

Pri tej priliki si ne moremo kaj, da ne bi pohvalno omenili tukajšnjega delavskega bralnega društva in njegovih članov. Kedor pozna

težavni posel delavcev, se mora čuditi njihovi navdušenosti in vztrajnosti. Člani tega društva se vadijo peti in tamburati in to s tako marljivostjo, da bo tamburaški zbor mogel nastopiti že pri prihodnji slavnosti v korist družbe sv. Cirila in Metoda. Čast svednim delavcem!

Kakor sem že rekel, predstava je v obče ugaljala in lahko smo zadovoljni z večerom, a zgodilo se je mej predstavo nekaj, kar moramo odločno grajati. Sredi družega dejanja pride sodelujoči c. kr. rudniški godbi nekaj v glavo, da začne pobirati svoje instrumente in sredi prizora s šumom odhajati s svojih prostorov. Vse je osupneno, drug drugega popraša: Kaj pa to? kam gre godba sedaj? Čula so se različna mnenja, toda kaj je pravi vzrok, da je godba, najeta za ves večer, prekršila svojo pogodbo, ne vé se za trdno še danes. Toda sluti se, da ima tudi tu svoje prste pešdica tukajšnjih Nemcev, ki so se bali, da bi ne bil na ta večer na zaslužen način ožigosan nesramni čin nekega njegovega pristaša. Raznesla se je bila namreč po Idriji vest, da mu bode šaljivi, a vedno odkriti Voltej zapel posebno odhodnico, in da se to prepreči, dobila je bajé godba nalog, zapustiti gledališče predno začne Voltej peti. Stvar je pa tako le: Pred kratkim posetil je večji oddelek častnikov Idrijo. Njim na čast priredila je tukajšnja kazina večer. Neki višji g. častnik je popraševal po tukajšnjih razmerah, po družtvih itd. in mej drugim tudi omenil, kako kaj uspeva čitalnica. Na to vprašanje izrazil se je prisotni g. Karl Mitter, c. kr. rudniški nadskrbnik, v zaničevalnem tonu in z namenom žaliti: „Ah was, dort sind lauter Schuster!“ Poudarjamo, da je dotičnik hotel žaliti, kar so opazili tudi neki prisotni gospodje, ki so zajedno člani kazine in čitalnice, ter se potegnili za svoje društvo. Toda kaj to oholemu Nemcu! Mesto da bi priznal netaktnost in surovost svojega vedenja ter se izkušal kako opravičiti, zalučal je gospodom še nekaj pristno nemških psokov v obraz, na kar so ga vsi popustili misleč si: Hoc scio pro certo, quoties cum stercore certo, aut vinco aut vincor, semper ego maculor. Dobro, za ta večer je bila stvar s tem končana — in drugi dan (vest o tem se je raznesla bliskoma mej ljudmi in nastala je velika razburjenost) pričakovali smo, kaj poreče na to kazina, kaj žaljeno društvo čitalnica. Krožila je mej članovi kazine, ki so zajedno čitalničarji, okrožnica, ki jih je pozivala na shod, na katerem se ima g. Karl Mitter izbacniti iz kazine. Toda od 25 takih članov podpisalo jih je in izreklo svojo zadovoljnost s kaznijo jedva polovica. In zvečer — glej! Tu so pač sklenili naročiti nekaj slovenskih in čeških listov, a g. Karlu Mitterju se ni zgodilo nič. Kaj ne, kako fanatični so Slovenci, kadar jim gre za narodno čast in ponos. Slovenec je bil in je ponižen pred tujcem, a proti rojaku ves drugačen!

Torej kazina ni skrivila niti lasca na glavi drznega Nemca! „Ošabno nos'jo ti po konci glave.“ In kaj čitalnica, društvo, čegar čast je bila vendar v prvi vrsti žaljena? Pripravljali so se in pripravljali in sedaj, ko je skoraj že 14 dni po napadu, se še vedno ni nič zgodilo. Zakaj neki? Ker se nekaterniki bojé zamere. Radi zamere utegne se zgoditi, da je brez kazni žalil naš narod človek, ki ima le nam in jedino le nam Slovencem zahvaliti

vana. Zidal jo je vojvoda Zgmund od l. 1468 do 1488 iz rudeče opeke v pozno gotskem slogu brez posebnih okraskov. Po velikosti spada mej največja svetišča na Nemškem. Žal, da so visoka stolpa l. 1514 pokrili z jako neokusnima strehama, kateri ljudstvo še danes nazivlje dovtipno z imenom: laške kape. Cerkev so zunaj in znotraj od l. 1858—1864 prenovili ter v nekdanjem duhu restavrirali. Veliki oltar in prižnica sta zelo lepo delo, a tudi stranski oltarji so deloma velike umetniške vrednosti. Največji kras temu lepemu božjemu hramu pa je nagrobni spominek cesarja Ljudevita Bavarskega, izdelan iz brona in mramorja. Izborna modelirane in lite sohe obdajajo krsto. Zanimala nas je tudi turška zastava, viseča nasproti prižnici. Pravijo, da je to glavni prapor Belega Grada; uplenil ga je v turških vojskah volilni knez Makso Emanuel l. 1688.

Ko smo se poslavljali od krasnega svetišča, stopili smo še na takozvano „hudičevo nogo“ pod korom. Tako zovejo plavo kamenito pločo v tleh; če stopiš na njo, vidiš od vseh 25 velikanskih cerkvenih okenj samo ono nad velikim oltarjem.

Na to smo se podali v dvorno cerkev pri sv. Kajetanu (Theatiner Hofkirche). Zgradila jo je

od l. 1662—1675 volilna kneginja Adelheid, da je spolnila pobožno obljubo, ko je po 8letnem nerodovitnem zakonu povila dete. Mojster Barella iz Bolonje je vodil stavbo, ki je posneta po načrtu cerkve sv. Petra v Rimu. Fačada je v bogatem renesanskem slogu napravljena, znotraj pa je vse preobloženo z bogatimi stukaturami. L. 1856 so jo prenovili, a postavili brezokusni in splošnemu slogu nasprotni veliki oltar. Kupola je 64 m visoka in jako velečastna.

Druga dvorna cerkev je cerkev vseh Svetnikov ali nova dvorna kapela v kraljevi palači. Zidal jo je Kleuze od l. 1826.—37. v bizantinsko-romanskem slogu. Znotraj spominja na cerkev sv. Marka v Benetkah in napravlja čaroben vtis. Stene so obložene z mramorjem, vmes pa so muzične slike na zlatem ozadji.

Jako prijetno vpliva na obiskovalca tudi mala cerkvica sv. Janeza, katero smo obiskali za dvornima svetiščama. Njena notranja oprava je v najbogatejšem baroknem slogu izumljena, in sicer tako bujno in divno, da se mora tudi onemu prikupiti, ki navadno ni prijatelj izrodov barokne arhitekture. Že močno utrujeni od hoje in gledanja smo

se konečno podali v precej oddaljeno baziliko ali farno cerkev sv. Bonifacija, katero je postavil Ljudevit I. na lastne troške. Zgrajena je od rudeče opeke po vzorcih rimskih bazilik. Notranjost je krasna in veličastna. Nad 60 granitnih stebrov deli prostor v 4 ladije, leseni strop ni zakrit in rujavo pobarvani blodi so bogato pozlačeni. Sloveče freske krijejo apsido in stene, pri vhodu na desno pa stoji mramornati sarkofag, v katerem počivata Ljudevit I. in njegova soproga Terezija.

Nenavadna oblika cerkve, odprti strop in prelepa oprava vplivajo na obiskovalca z neko čudno silo. Cele ure bi stal v krasnem svetišči in se vdajal čutom, ki prihajajo na-te. Spomini iz davnih otročjih dni se ti dvigajo v srcu in tista nepopisna harmonija nedolžnih let ti zopet polni dušo. Zdi se ti, da moraš poklekni na ta sveta tla, kakor si klečal nekdanj, ko te je vodila mamica v cerkev.

Bilo je že dolgo čez poldan, ko smo zapustili čarobni hram božji in se podali na prosto, polni mogočnih vtisov, ki smo jih sprejeli od obiskanih svetišč. (Dalje prih.)

Razne vesti.

(Obsojeni dijaki.) Nemško-nacionalni dijaki, ki so bili obsojeni zaradi znanih demonstracij pri prvi češki predstavi v Josefstadtskem gledališču na Dunaji, pritožili so se proti prvi razsodbi. Utok pa je bil odklonjen in imajo dijaki takoj nastopiti prisojeno kazen.

(Nesreča na Dunavu.) Pri Novem Sadu zadela sta na Dunavu lokalni parobrod „Yolanta“ in parobrod „Arhimedes“ drug ob drugega in se je poslednji takoj potopil. Nesreča pripetila se je tik mostu preko Dunava.

(Mater in samega sebe umoril.) V Tarnovu v Galiciji sprl se je neki Margules, gimnazijalec sedmega razreda s svojo materjo in je ustrelil najprej njo, potem pa samega sebe.

(Potopljena angleška oklopnača „Victoria“) je bila jedna izmed najnovejših angleških vojnih ladij, kajti bila je dogotovljena leta 1887. Šteli so jo mej največje in najmočnejše ladje angleškega vojnega brodogradništva. Oklopnača „Camperdown“, ki je trčala ob „Victorio“ in povzročila vso nesrečo, je dokaj manjša. Število ponesrečenih stavljajo na nezgodo mej najžalostnejše katastrofe, kar se jih je zadnja desetletja pripetilo na morju.

(Zapuščina gledališkega igralca.) Nedavno umrli gledališki igralec Edwin Booth ostavil je 605 000 dolarjev premoženja. Skoro vse podedovala bode njegova hči Mrs. Grossmann.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dubrovnik 27. junija. Vzprejem v Dubrovniku bil veličasten. Ko smo se izkrcali, šli smo v čitalnico, potem v koncert, kateri se vršil v gledališču. Prof. Zorè govoril prolog, potem so se predstavljale žive slike. Razsvetljava mesta sijajna. Včeraj zjutraj bila budnica. Okolo 6. ure došlo nad 4000 Hrvatov iz okolice. Po maši bilo razkritje spomenika. Na spomenik Gunduličev položenih nad sto vencev. Zvečer bila zopet presijajna razsvetljava. Danes popoldne velika ljudska veselica v Gružu. Tujcev se zbralo brez števila. Občna navdušenost je nepopisna.

Praga 27. junija. V občinskem svetu zahteval Mladoček Klima, naj se izvrši njegov že pred štirimi leti vzprejeti predlog in naj se napravijo samo češki javni napisi. Župan odgovoril, da je mestni svet sklenil počakati, kako se bo to vprašanje rešilo glede Ljubljane in Brna. Občinski svet je pri glasovanju vzprejel predlog, naj se naroči mestnemu svetu, da brez odlašanja porabi že dovoljeni znesek 2000 gld. za napravo samo-čeških javnih napisov.

Plzen 27. junija. Tukajšnji premogarji sklenili, da ustavijo delo.

Pariz 27. junija. Zdravnik Brouardel dobil obvestilo, da je Kornelij Herz umrl.

Pariz 27. junija. Po novjših poročilih iz Bornemoutha ni Kornelij Herc še umrl, pač pa umira.

Berolin 27. junija. Doslej znani izidi 166 ožjih volitev. Izvoljenih je: 10 konservativcev, 10 članov državne stranke, 35 narodnih liberalcev, 10 članov svobodomiselnega združitve, 7 članov južnonemške ljudske stranke, 9 članov centra, 7 Poljakov, 14 protisemitov, 20 socialistov, 7 Welfov in 1 Alzačan-protestovec.

Narodno zdravilo. Tako se sme imenovati bolesti utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštenu povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (18-9)

Tujci:

26. junija.

Pri **Maličih:** Stampfl iz Ljubljane. — Pl. Sterneck, Rogan, Wieser z Dunaja. — Schleimer iz Kočevja. — Negroponte iz Trsta.

Pri **Sionu:** Weidner, Kleinlercher, Müller, Fuchs z Dunaja. — Szklenska, Reiman, Deutsch iz Grada. — Makenobič iz Belega Grada. — Müller iz Zagreba. — Rome iz Gorenjskega. — Gregorič iz Trsta. — Pelič iz Idrije. — Petsche iz Starega trga. — Vitez pl. Machalitzky iz Beljaka.

Pri **avstrijskem cesarju:** Slawch z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. junija	7. zjutraj	737.3 mm.	14.2° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	735.7 mm.	21.2° C	sl. jvz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.8 mm.	16.4° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 17.3, za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

do 27. junija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	98.10	98.15
Srebrna renta	98.10	98.05
Zlata renta	117.85	117.75
4% krona renta	96.60	96.65
Akcije narodne banke	987.00	988.00
Kreditne akcije	340.75	339.25
London	123.20	123.20
Srebro	—	—
Napol.	9.81 1/2	9.80 1/2
C. kr. cekini	5.84	5.85
Nemške marke	60.37 1/2	60.37 1/2

D. 6. 26. junija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193 „ 40 „
Ogerska zlata renta 4%	116 „ 30 „
Ogerska papirna renta 5%	— „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	121 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	196 „ — „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 25 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	151 „ 76 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	259 „ — „

MAGGIJEVA zabela za juhe
pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se pri Ludoviku Gretschel-u, lekarna „Pri Mariji Pomagaj“. (21)

Kurja očesa

žulje in trdo kožo na nogah odstranjuje najsigurneje, hitro in brez bolečin, kakor se splošno priznava,

Trnkóczy-jev
Elizabetin obliž 40 kr.

ki se naj v lekarnah izrečno zahteva, toda pristen je le, če ima varstveno znamko, ki je zraven natisnena in postavno depozitovana.

Če se vpošlje 45 kr. v pisemnih znakah, se pošilja brez daljnjih stroškov iz

Trnkóczy-jeve levje lekarne,
Dunaj, VIII. okraj. (487-16)
Zaloga v Ljubljani: v vseh lekarnah.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyru, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend-Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Lince, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.
„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.
„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.
„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12-137)

K. Kludskega največja

menažerija

v Ljubljani v Lattermanovem drevoredu.

V sredo, dne 28. junija ob 6. uri zvečer

bode se mej veliko predstavo in krmiljenjem

velikanska kača (boa constrictor) prvi-krat po preteku 3 mesecev krmila z golobi in zajčki.

Pri tej velezanimivi predstavi se bode tudi

izžrebala prekrasna živa papiga brezplačno brez povišanja ustopnine.

Vsak obiskovalec dobi pri blagajni zastoj srečko, jeden od spoštovanih gg. obiskovalcev mora dobiti papigo, s katero mu bode lastnik postregel.

Ustopnina: I. mesto 40 kr., II. mesto 20 kr. (665-2) **Ravnateljstvo.**

Menažerija je samo še do nedelje tukaj na ogled.

Rudolf Golob
uradnik pri c. kr. državni železnici

Adela Golob roj. Vogl Thalheim-Wels
poročena.

V Ljubljani, dne 27. junija 1893. (667)

Mesto vsacega družega naznanila.

Predtiskarija.

Vsa v to stroko opadajoča dela se lepo in najceneje izvedujejo pri

(632-4)

Ljubljana Ani Detter Stari trg.

Pozor!

Gospodje **mesarji** na Gorenjskem, na Dolenjskem in na Notranjskem!

Podpisane kupuje vedno

surovi LOJ

v vsaki množini ter ga plačuje po najvišji ceni in sicer sedaj po

26 gld. sto kil.

Pavel Seemann
tovarna mila v Ljubljani.

(597-7)